

Župa Svetog Vida Vidovec

Druga Uskrsna Nedjelja 28. travanj 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 17.

Evandjelje: Iv 20, 19 — 31

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran, nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Uvečer onog istog dana, prvog u tjednu... pa onda osmog dana... Iako su Isus i apostoli kao Židovi slavili subotu kao dan Gospodnji, Isus Uskrsli odlučuje svojim doći u predvečerje prvog dana nakon subote. I onda opet osmog dana, dakle opet u dan poslije subote. Stoga su kršćani počeli slaviti nedjelju: to je dan kada su se evo vidimo nakon prvog dolaska Uskrslog učenici počeli okupljati i čekati da dođe među njih. Valja uočiti da su se okupljali kako bi zajedno susreli Gospodina: iako su Ga neki već susreli i kao pojedinci (Marija Magdalena), On redovito dolazi tamo gdje su svi na zajedničkom sastanku. A što s onima koji ne pohađaju zajedničke susrete? Drevno (ali i aktualno) pitanje. Prvi koji se našao u toj situaciji, a Novi zavjet nam je opisuje, jest apostol Toma. *Nevjerni Toma* svima je blizak izraz; može ga se čuti i sa usta onih koji ne idu u Crkvu. Što on zapravo znači i koliko je opravdan?

Dok je Isus još prije muke i smrti propovijedao i činio čudesa, govorio je: *blago očima koje vide ono što vi vidite*. Kasnije, kada je nad nekima izrekao *jao*, među njima su bili i oni koji su gledali ono što je činio. Dakle, *vidjeti* nije bilo dovoljno, nije dostajalo za sve ono što čovjek treba „uzeti“ od Isusa. Gledati Njegova djela označava tek početak dugog hoda. Pravo gledanje nije *gledanje očiju*. Takvo *gledanje* je imao i Toma, ali sada kada je u pitanju Uskrsli, pred tom tajnom ne koristi mu što je ranije *gledao*!

Činjenica da evanđelist Ivan za primjer teškoće s vjerom u Uskrsloga uzima upravo Tomu, nameće pitanje: o čemu je on problematičniji od drugih? Pa želio je samo ono što su drugi već doživjeli: vidjeti Uskrsloga kao i ostali? Zašto bi on jedini trebao vjerovati samo na riječ? Kad mu Isus na koncu bude rekao *blaženi oni koji ne vidješe a vjeruju* to nije je zato što bi se na taj način stjecale veće zasluge nego zato što je to jedina čista vjera! Čini se da je za Ivana evanđelistu Toma primjer vjernika koji je u kritičnoj fazi: treba prijeći sa *gledanja očiju* na *vid vjere*. Ivan se zasigurno nije želio poigravati uspomenom blaženog apostola i mučenika; naprotiv, ono što će Toma reći kad spozna Isusa predstavlja ga prvim učenikom koji je spoznao Isusovo božanstvo: *Gospodin moj i Bog moj*. Toma prvi počinje shvaćati što to znači: *Isus i Otac su jedno*! Jasno je, evanđelist je apostola Tomu prikazao zapravo u lijepom svjetlu, ali ne umanjujući postojanje problema u sazrijevanju vjere, koje uostalom ima svaki učenik.

Evanđelist nam želi reći da je na susretu vjernika moguće susresti Uskrsloga i Tomi se upravo to dogodilo: on zapravo i nije dotaknuo Isusa nego nakon što je čuo – kad je zaista čuo Isusovu riječ! – spoznaje: *Gospodin moj i Bog moj*. Njegov problem je u tome što nije bio na prošlom sastanku učenika sa Uskrslim. Sastanak, skup vjernika je događanje na kojem je moguće susresti Isusa Uskrsloga. Ondje je moguće snažiti, krijepiti svoju vjeru. I u toj vjeri moguće je i Uskrslog vidjeti! Jer skup vjernika zapravo je događanje Crkve: to je trenutak života Crkve u zajedništvu s njezinom glavom – Kristom!

Da su traganje vjere i vid vjere jedini pravi pristup potvrđuje i sam Iv: *ovo je zapisano da vjerujete i vjerujući imate život*. Ne *gledajući očima*! Nego: *Moje ovce slušaju glas moj i idu za mnom*. Njegov glas odzvanja u zajednici okupljenih vjernika, kao što je to bilo u prvu nedjelju po Isusovu Uskrsnuću, a isto tako i slijedeće nedjelje, osam dana poslije. Zvoni u Njegovoj riječi koja se ondje čita, odjekuje kada je Duh Sveti polaže u srce koje joj se otvara. Apostol Toma i njegovo iskustvo postavljaju pitanje Isusovim učenicima u svim vremenima: kakav sam u dvoranu nedjeljnog susreta? Toma je, dobro se vidi, želio susresti, dotaknuti Isusa. Evanđelist čak ni ne kaže da ga je dotaknuo – već je prva Isusova riječ bila dovoljna da mu se otme uzvik: *Gospodin moj i Bog moj*! Imao je, dakle, otvoreno srce. Svaka sv. Misa je svečanost koja čini prisutnim Uskrslog Gospodina srcu koje mu se otvara. Životu koji traži Njegov Život.

Poput Tome koji je imao živu želju za spoznajom Istine i hrabrost uvijek ići prema jasnoći, učenici svih vremena na nedjeljni sastanak s Uskrsnim trebaju nešto donijeti. Prije svega donijeti sebe, svoju želju. I u slušanju Riječi moguće Ga je susresti. Moguće tražitelju. Susret ga mijenja. Duh Uskrsloga pohađa okupljenu zajednicu. Daruje je joj prisutnost Uskrsloga koju nazočni mogu jedni u drugima prepoznavati *Kraljevstvo Božje neće doći tako da se vidi, ono je među vama*! I zbog nečega žalosni, obeshrabreni – svi ondje imaju svoje Svjetlo. Tu vjera postaje život.

Ljubav je u Isusovu tijelu upisala svoju pripovijest abecedom rana, od sada neizbrisivim kao što je i sama ljubav. Postoji prostor u Njegovim rukama u koji Tomin prst može ući; na boku je udarac kopljem otvorio mjesto u koje može stati cijela ruka. I u Tominoj, sve su naše ruke. Dira me činjenica da Krist razumije Tominu želju, njegovu volju i napor koje poduzima da bi vjerovao. Na koncu, On je taj koji stvari gura naprijed, očituje se, širi ruke... Tako će činiti i za mene: u mojim sumnjama opet će mi doći u susret. Sporost svih svjedoka u vjerovanju, njihovo dugo dvojenje daju mi utjehu jer me spašavaju od onih kliješta koja će, čini se, zdrobiti današnjega čovjeka: s jedne strane religiozna ravnodušnost bez produbljenja i bez traganja, a s druge strane fanatizam i fundamentalizam bez blagodatni razuma (E. M. Ronchi).

Dr. Ivica Čatić - Župnik u Rumi i profesor Svetoga pisma na KBF-u u Đakovu

28. 04. 2019. DRUGA USKRSNA NEDJELJA

8 h. VIDOVEC – za župljane

9:30 h. NEDELJANEC + Milan Ister

+ Josip, Stjepan, Franciska, Blaž, Anđela, Tomo, Milan i Stjepan Posavec, ob. Pozder, Đurđek, Težak i Zagorec

11 h. VIDOVEC + ob. Novačko + Marija Košić + Snježana Hrženjak

29. 04. Ponedjeljak <i>Sv. Katarina Sijenska</i> BLAGDAN	19 h. VIDOVEC + ob. Svačko i Brezovec – daje ob. Svačko
	+ Antun, Štefanija, Stanko i č. s. Maristila – daje Franciska Cafuk
30. 04. Utorak <i>Sv. Pio V., papa</i>	19 h. VIDOVEC + Ljubica, Ivan i Juraj Kučko, Valent Canjuga i ob. Franje Košić – daje Fanika Canjuga
	+ Stjepan Margetić – daju supruga i djeca + Juraj Težak – daje supruga
1. 05. Srijeda <i>Sv. Josip Radnik</i>	8 h. NEDELJANEC + Antun Furjan, Gabrijela i Stanko Ister – daje ob. Horvat
	+ Stjepan i Franciska Habulan – daju Ivan i Marija Kocijan + Slavko, Ružica, Antun, Vid, Stanko, Ljerka i Štefica Ljubek – daje ob. Kristić
2. 05. Četvrtak <i>Sv. Atanazije, biskup i crkv. naučitelj</i>	19 h. VIDOVEC + Anka i Josip Gazdek, Josip i Alojzija Kruhek – daje ob. Kruhek
	+ Ljubica, Franjo, Jelena, Dragec, Stanko, Gertruda, Danica i Slavko Uranić, Franjo Brezovec, Viktorija, Tomo, Stjepan Brezovec, Slavko Šokman – daje ob. Andrije Uranić <u>NA KRAJU SV. MISE EUHARISTIJSKO KLANJANJE</u>
3. 05. Petak <i>Sv. Filip i Jakov, apostoli</i> BLAGDAN	POLA SATA PRIJE SV. MISE ISPOVIJED 18 h. NEDELJANEC + Zoran i Ivan Blaž, Jelena Pozder – daje ob. Pozder
	+ Marina Kocijan i za duše u čistilištu – daje Antonija Melnjak 19 h. VIDOVEC – za duše u čistilištu + Jelica Habulan – daju suprug i djeca + Ljuba Milovec, Ivana Sever, Ana Flegar, Ivanka Lajtman, Lovro Cesar, Antun Petric – daje KUD Vidovec
4. 05. Subota Florijan, Silvana, Silvije	17 h. KRŠTENJE – PĚTAR BLAŽI
	19 h. VIDOVEC – zahvalnica za 60 god. braka Josip i Đurđa Pozder – zahvalnica za 25 god. braka Josip i Jasminka Melnjak + Franjo Šanjek + Stanko i Marina Cafuk – daje ob. Franje i Ružice Košić
5. 05. Nedjelja TREĆA USKRSNA NEDJELJA	8 h. VIDOVEC – za župljane 9:30 h. NEDELJANEC + Valent, Marija, Josip i Nevenka Brezovec – daje ob. Damira Brezovec + Katarina Rožić, Ivan Bistrović, Stjepan Težak, Rudolf Cesar – daju Silvestar i Nikolina Bistrović 11 h. CARGOVEC – na čast sv. Florijana za naše vatrogasce + Ignac i Eva Kocijan, Josip i Ana Gazdek – daju Ivan i Marija Kocijan

O G L A S I

**10.05.2019. VIDOVEC ŽUPNA CRKVA U 17:00 SATI ISPOVIJED PRVOPRIČESNIKA
I RODITELJA**

**10.05.2019. NAKON VEČERNJE SV. MISE U 19:30 SATI SUSRET KRIZMANIKA SA
DJELITELJEM SV. POTVRDE**

16.05.2019. U 17:00 SATI ISPOVIJED KRIZMANIKA, KUMOVA I RODITELJA

ŽUPNA KATEHEZA:

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3. a i b) – utorak u 14:30 sati

– NEDELJANEC (3. c) – utorak u 15:30 sati

KRIZMANICI – VIDOVEC (8. a i b) – utorak u 14:30 sati

– NEDELJANEC (8. c) – četvrtak u 15:30 sati

Ženidbeni navještaj:

Goran Zaić, sin Vilima i Višnje r. Mitrečić, r: 1977. g., iz župe sv. Blaža, Zagreb i,

Josipa Rožić, kći Ivana i Ruže r. Težak, r: 1988. g., Vidovec, Varaždinska 49.

TRI SINA

Tri žene uputile su se na zdenac po vodu. Kraj zdenca, na kamenoj klupi, sjedio je starac koji ih je šuteći promatrao i slušao njihove razgovore. Žene su hvalile svoje vrijedne sinove. »Moj sin je tako brz i vješt da mu nema ravna«, reče prva.

»Moj sin«, nastavi druga, »pjeva kao slavuj, mislim da nitko na svijetu nema tako divan glas.«

A što ti kažeš za svoga sina?« upitaše treću, koja nije rekla ništa.

»Ne znam što bih vam rekla o svom sinu«, reče žena. » Dobar je dečko kao toliki drugi. Ne zna on ništa posebno...«

Kad su napunile vrčeve, sve tri žene se vrate kući. Starac ih je pratio dobar komad puta. Vrčevi su bili puni i ruke su im brzo otežale. Zaustavile su se da se na trenutak odmore, jer su ih boljela ramena.

Njima ususret dolazila su trojica mladića. Prvi načini pravu predstavu: hodao je na rukama, nogama pravio krugove u zraku, a na kraju je sve završio s nekoliko uzastopnih vratolomnih kolutova unazad.

Žene su ga promatrale bez daha: » Što li sve umije taj mladić!

Sin druge žene zapjevao je divnu pjesmu, kristalno jasnim glasom poput slavujeva pjeva.

Žene su ga slušale ganute do suza. »To je pravi anđeo!« reče jedna.

Treći mladić potrča prema majci, uze od nje teški vrč s vodom i ponese ga, dok je ona ponosno hodala pored njega.

Žene se najzad obratiše starcu: » Što, nakon svega, misliš o našim sinovima?«

»Sinovima?« uzviknu začuđeni starac: » Ja sam vidio samo jednoga!«

Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati» (Matej 7,16)